

Arrest

nr. 196 771 van 18 december 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. MWEZE SIFA
Wynantstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 8 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2017.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE *loco* advocaat G. MWEZE SIFA en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Congolese nationaliteit (Democratische Republiek Congo) te beschikken en uit de provincie Kasai afkomstig te zijn en in Kinshasa te wonen.

Op 18 september 2017 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming werd door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (verder CGVS) genomen op 18 oktober 2017. Op 6 november 2017 diende u bij de Conseil du Contentieux des Etrangers (verder CCE) een beroep in tegen deze beslissing, doch de beslissing van het CGVS werd gehandhaafd bij arrest (arrestnr. 194.978) op 14 november 2017.

Op 21 november 2017 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Uit uw verklaringen i.k.v. uw tweede asielaanvraag blijkt dat u bij de verklaringen blijft die u i.k.v. uw eerdere asielaanvraag aflegde.

U legt i.k.v. uw tweede asielaanvraag volgende documenten neer: een oproepingsbrief voor het vredegerecht te Ngaliema, een attest en een identificatiefiche van L'Union pour la Democratie et le Progres Social (UDPS).

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste asielaanvraag door het CGVS op 18 oktober 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, omdat u uw asielrelaas m.b.t. u de door u aangehaalde vervolging in de Democratische Republiek Congo niet aannemelijk kan maken. De CCE bevestigde deze beslissing op 6 november 2017. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing van de CCE.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor de internationale bescherming in aanmerking komt.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, nl. dat u door de autoriteiten van uw land geïdoleerd wordt omwille van uw lidmaatschap bij UDPS en uw deelname aan en verspreiding van beeldmateriaal over een manifestatie van de oppositie op 19 september 2016 te Kinshasa, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de CCE werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van die aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

In het kader van uw tweede asielaanvraag legt u twee documenten neer die door UDPS opgesteld werden, nl. een attest ondertekend door Etienne EKIE NGANZA, voorzitter van UDPS in N'Djili, en een identificatiefiche van UDPS. Het attest stelt dat u sinds januari 2011 lid bent van UDPS en ten gevolge van uw activisme problemen had. Het attest stelt niet welke taken u op zich nam binnen UDPS. Het attest maakt gewag van "arrestations arbitraires (meervoud !), tortures, tentatives d'enlèvements etc.", die u zou ondergaan hebben, terwijl u tijdens uw eerste asielaanvraag verklaarde slechts éénmaal gearresteerd te zijn (zie gehoorverslag CGVS, eerste asielaanvraag). Het attest komt bijgevolg niet overeen met uw eigen verklaringen over uw problemen, zodat er geen waarde aan kan worden gehecht. De identificatiefiche geeft slechts aan dat u in 2015 lid wou worden van UDPS. Documenten hebben slechts een ondersteunende bewijswaarde, nl. in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. De CCE oordeelde in haar arrest bovendien « ... le Conseil peut tout au plus tenir pour établi le statut de membre de l'UDPS dans la section de Lingwala en 2011.

L'engagement du requérant ainsi limité ne permet nullement d'établir que cet engagement politique, qui remonte à plus de six années, soit à l'origine d'une crainte fondée de persécution dans le chef du requérant » (arrestnr. 194.978, p. 8). Deze, duidelijk, in het kader van uw asielaanvraag, gesolliciteerde, documenten kunnen het voorgaande dan ook niet wijzigen.

U legt daarenboven een oproepingsbrief neer om te verschijnen op het Vredegerecht te Ngaliema op 10 juli 2017. Aangezien de oproepingsbrief niet gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen, - immers uw hieraan voorafgaande problemen met de Congolese autoriteiten werden niet geloofwaardig bevonden - kan deze het voorgaande niet wijzigen aangezien documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben.

Wat betreft de veiligheidssituatie in Kinshasa wordt verwezen naar de motivering in casu uw eerste asielaanvraag.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat er geen andere verblijfsprocedures zijn ingediend waarvoor de DVZ verantwoordelijk is en er dus geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering."

2. Onderzoek van het beroep

Artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“§ 1

Het onderzoek van de in de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 bedoelde asielaanvraag geschiedt in het Nederlands of in het Frans.

De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.

§ 2

De vreemdeling, bedoeld in de artikelen 50, 50bis, 50ter of 51, dient onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van de in de vorige paragraaf bedoelde aanvraag de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.

§ 3

Bij de procedures voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State alsmede indien de vreemdeling tijdens de behandeling van de asielaanvraag of binnen een termijn van zes maanden na afloop van de asielprocedure verzoekt om het toekennen van een machtiging tot verblijf op grond van de artikelen 9bis of 9ter, wordt de taal gebruikt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald.

Paragraaf 1, tweede lid, is van toepassing.”

Uit de bijlage 25 (“ANNEXE 25QUINQUIES”) van verzoeker blijkt dat hij de bijstand van een tolk Lingala heeft gevraagd voor zijn tweede asielaanvraag op 21 november 2017. Dit document werd in het Frans afgegeven overeenkomstig artikel 72, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De gemachtigde van de minister heeft de taal waarin verzoekers tweede asielaanvraag onderzocht zal worden door de bevoegde instanties, namelijk het Nederlands of het Frans, niet verder bepaald overeenkomstig artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet.

In het voorgelegde administratief dossier werd, in het kader van verzoekers tweede asielaanvraag, ook een schriftelijke verklaring van hem in het Frans teruggevonden (“DECLARATION ECRITE DEMANDE MUTIPLE”). Deze verklaring werd afgenomen door de gemachtigde van de minister overeenkomstig artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet.

In casu echter heeft het Commissariaat-generaal de procedure in het Nederlands gevoerd, gelet op de bestreden beslissing die in het Nederlands werd opgemaakt. Het administratief dossier van de eerste asielaanvraag van verzoeker werd ook gevoegd en dat bevat quasi uitsluitend stukken die in het Frans zijn opgemaakt.

Gelet op voorgaande elementen kan de Raad niet zonder meer vaststellen dat de onderhavige procedure aldus in het Nederlands of het Frans diende te worden gevoerd.

Ter zitting worden de partijen gevraagd naar hun standpunt omtrent de toepassing van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt ter zitting dat hij opteerde voor een behandeling van zijn asielprocedure in het Frans, zoals zijn eerste asielaanvraag. De commissaris-generaal schikt zich naar de wijsheid van de Raad.

Verzoeker, die verzocht om de bijstand van een tolk Lingala, kan de taal van het onderzoek van zijn asielaanvraag niet zelf bepalen. De minister of zijn gemachtigde heeft echter geenszins uitdrukkelijk de taal van het onderzoek bepaald, met name het Nederlands of het Frans. *In casu* heeft de gemachtigde van de minister het onderzoek in het Frans gevoerd en de commissaris-generaal in het Nederlands.

De Raad stelt dan ook ambtshalve de schending vast van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet.

Vermits aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, dient deze te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 november 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP